

sobem shora uvedeným blíže rozvedl. Leč věcně nelze tomuto důvodu zmatečnosti přiznati oprávnění, neboť ani ze slova »společnost« (ziskuchtivců) neplyne bližší označení postižených osob, nanejvýš žádné zúžení okruhu těchto osob na soukromé obžalobce. I kdyby tedy byl nalézací soud přihlédl k tomuto zažalovanému slovu, nebylo by tím pro soukromé obžalobce nic získáno. Tvrzený rozpor se spisy netýká se tudíž okolnosti rozhodné a nečiní proto rozsudek zmatečným podle čis. 5. § 281 tr. ř.

Čís. 3774.

Pro člena zemského zastupitelstva jest účast ve schůzi zemského zastupitelstva, účast ve schůzi jeho klubu zemských zástupců a jeho úkol navrhovatelský v plenu neodvratnou překážkou ve smyslu § 427 odst. 3. tr. ř. a § 226 tr. ř.

Porušení předpisu § 23 tisk. nov. tím, že nebyl k hlavnímu přelíčení obeslán i vydavatel i vlastník periodického časopisu, není zmatkem čis. 3. § 281 tr. ř.

Podle § 23 zák. čis. 124/1924 přísluší vydavateli a vlastníku periodického tiskopisu tytéž opravné prostředky jako obžalovanému, tedy i právo k odporu podle § 427 odst. 3. tr. ř. proti rozsudku vynešenému v nepřítomnosti obžalovaného proto, že se nemohl dostavit obžalovaný (nikoli, že se vydavatel a vlastník nemohli dostavit).

Nezáleží na pojmenování opravného prostředku, nýbrž na obsahu uplatňované výtky.

Opravný prostředek jest posuzovati podle jeho obsahu a účelu, nikoli podle jeho označení.

(Rozh. ze dne 13. února 1930, Zm I 688/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací rozhodl v neveřejném zasedání o odporu obžalovaného, o odporu společenstva obuvníků v P. a Zemské Jednoty společenstev obuvníků v Čechách jako majitelů a vydavatelů »Obuvnického Obzoru«, dále o zmatečnosti obžalovaného a o jeho odvolání proti rozsudku krajského soudu trestního jako soudu kmetského v Praze ze dne 23. května 1929, vynešenému v nepřítomnosti obžalovaného, jenž vinným uznán přečinem proti bezpečnosti cti podle § 491 tr. zák. a § 1 zákona čis. 124/24 a přestupkem zanedbání povinné péče redaktorské podle § 6 cit. zák. čis. 124/24, — takto: Odporu Společenstva obuvníků v P. se vyhovuje a podle § 427 odst. 3 tr. ř. nařizuje se nové hlavní přelíčení. Odpor obžalovaného a Zemské Jednoty společenstev obuvníků v Čechách se odmítá. Na toto opatření zrušovacího soudu poukazuje se obžalovaný se zmatečnými stížnostmi a s odvoláním.

Důvody:

Poslední hlavní přelíčení v souzené trestní věci bylo ustanoveno na den 23. května 1929 o 9. hod. Dne 21. května 1929 došla soudu žádost obžalovaného o odročení hlavního přelíčení, ježto na týž den 23. května 1929 jest svolána řádná schůze zemského zastupitelstva v Čechách, je-

hož členem jest obžalovaný, schůze svolána jest k jednání o zemském rozpočtu, tedy o věci svrchovaně důležité, obžalovaný jest povinen dostaviti se do schůze, nemůže ji zanedbati pro své soukromé věci, hlavního přelíčení u soudu nemůže se zúčastniti pro rozpor se svými veřejnými úkoly. Soud tuto žádost nevyřídil. K přelíčení dne 23. května 1929, jež počalo o 9 $\frac{1}{2}$ hod., se obžalovaný nedostavil. Jeho obhájce opakoval žádost o odročení a doložil, že schůze zemského zastupitelstva jest svolána na 11 $\frac{1}{2}$ hod. a schůze Živnostenského klubu zemských zástupců, jehož členem jest obžalovaný, koná se již o 1 $\frac{1}{2}$ 10. hod., takže se obžalovaný k hlavnímu přelíčení dostaviti nemohl, an má z usnesení svého klubu přednésti zastupitelstvu jisté návrhy a jeho přítomnost i v klubovní schůzi, i v zastupitelstvu jest nezbytná. Soud usnesením nevyhověl obhájcovu návrhu na odročení hlavního přelíčení pro nedostatek podmínek § 226 tr. ř., neboť telefonickým dotazem v presidiu zemského úřadu bylo sice zjištěno, že se schůze zemského zastupitelstva koná v 11. hod. a že se před tím konají klubovní porady, že se členové zastupitelstva mají dostaviti do schůze, že však nepřítomnost mohou omluviti, vzhledem k tomu nastupuje ustanovení § 427 tr. ř., neboť obžalovaný byl již vyslechnut a jeho přítomnost při hlavním přelíčení nepokládá soud za potřebnou, tím méně, an obžalovaný jest zastoupen obhájcem. Podle zprávy v čís. 119. časopisu R. z 20. května 1929 koná se schůze živnostenského klubu zemských zástupců 23. května 1929 o půl 10. hod. v budově zemského zastupitelstva a plenární schůze zemského zastupitelstva v týž den o 11. hod.; mezi jinými i jeden další návrh podává obžalovaný. Rozsudek odsuzující byl podle § 427 tr. ř. vynesěn v nepřítomnosti obžalovaného, odpovědného redaktora časopisu Obuvnický Obzor. Vydavatel a vlastník periodického tiskopisu rovněž nebyli přítomni. Rozsudek byl doručen: Obžalovanému dne 19. července 1929, vydavateli a vlastníku Společenstvu obuvníků v P. a Zemské Jednotě společenstev obuvníků v Čechách dne 18. července 1929. Obhájci obžalovaného dne 17. července 1929. Proti tomuto rozporu podali odpor podle § 427 tr. ř. a). Společenstvo obuvníků v P. dnc 22. července 1929 včas, ježto 21. července 1929 byla neděle. b) Obžalovaný a Zemská Jednota společenstev obuvníků dne 24. července 1929 přímo v podatelně nalézacího soudu, tedy opožděně, po uplynutí tří denní lhůty § 427 odst. 3, § 284 odst. 1 tr. ř., čítané od uvědomění o rozsudku.

Podle § 23 zákona z 30. května 1924, čís. 124 sb. z. a n. jest k hlavnímu přelíčení obeslati i vydavatele a vlastníka periodického tiskopisu. Porušení předpisu § 23 cit. zák. tím, že nebyl k hlavnímu přelíčení oběslán i vydavatel i vlastník periodického časopisu, není zmatkem podle § 281 čís. 3. tr. ř. (rozh. sb. n. s. č. 2669.). Podle téhož § 23 zák. čís. 124/24 proti rozsudku přísluší vydavateli a vlastníku periodického tiskopisu tytéž opravné prostředky jako obžalovanému, tudíž i právo k odporu podle § 427 odst. 3. tr. ř. proti rozsudku vynesnému v nepřítomnosti obžalovaného proto, že se nemohl dostaviti obžalovaný (nikoli, že se vydavatel a vlastník nemohli dostaviti). Sr. o tom rozh. n. s. č. j. Zm II 278/25, sb. n. s. č. 2575. Společenstvo obuvníků napadá rozsudek důvodem zmatečnosti podle § 281 čís. 3. tr. ř., ježto obhájcovu návrhu na odročení hlavního přelíčení nebylo vyhověno, ač obžalovaný násled-

kem svolání zemského zastupitelstva v Čechách na týž den byl tak zaneprázdněn jednáním zemského zastupitelstva, jehož jest členem, že nebylo mu pro nepřekonatelnou překážku lze, by se zúčastnil hlavního přelíčení. Jest zjevné, že nejde o zmateční stížnost, nýbrž o odpor ve smyslu § 427 odst. 3. tr. ř., neboť nezáleží na pojmenování opravného prostředku, nýbrž na obsahu uplatňované výtky, a opravný prostředek jest posuzovati podle jeho obsahu a účelu, nikoliv podle jeho označení (rozh. sb. n. s. č. 3066, 3351). Jest tedy řešiti otázku, zda obžalovanému neodvratná překážka zabránila dostaviti se ke hlavnímu přelíčení. Podle § 100 zákona ze dne 29. února 1920, čís. 126 sb. z. a n. v doslovu zákona ze dne 14. července 1927, čís. 125 sb. z. a n. o organizaci politické správy členové zemského zastupitelstva, kteří by bez dostatečné omluvy povinností svého úřadu neplnili, najmě schůzí se neúčastnili, mají býti zemským presidentem na plnění svých povinností upozorněni a po případě ze členství vyloučeni. Totéž stanoví § 8 vl. nař. ze dne 29. listopadu 1928, čís. 190 sb. z. a n., kterým vydán jednací řád pro zemská zastupitelstva. Podle § 5 cit. jedn. ř. jsou členové zemského zastupitelstva povinni při nastoupení svého úřadu složiti slib, že budou věrni republice Československé, zachovávatí zákony a plniti svědomitě povinnosti svého úřadu. Podle § 6 cit. jedn. ř. jsou členové zemského zastupitelstva povinni účastniti se nepřetržitě všech jednání a prací zemského zastupitelstva. Vzhledem k těmto povinnostem, zákonem a jednacím řádem členům zemského zastupitelstva uloženým, vzhledem k důležitosti této veřejnoprávní funkce a vzhledem k požadavku řádného účinkování zemského zastupitelstva a veřejné správy jest v souzeném případě uznati, že pro obžalovaného, člena zemského zastupitelstva byla účast ve schůzi zemského zastupitelstva dne 23. května 1929 o 11. hod., účast ve schůzi živnostenského klubu zemských zástupců dne 23. května 1929 v 9½ hod. a jeho úkol navrhovatelský v plenu neodvratnou překážkou ve smyslu § 427 odst. 3. a § 226 tr. ř., pro kterou mělo býti hlavní přelíčení odročeno a neměl býti vynesena rozsudek pro zmeškání. Za tohoto stavu věci bylo důvodnému odporu Společenstva obuvníků v Praze jako majitele a vydavatele »Obuvnického Obzoru« vyhověno, nařízeno nové hlavní přelíčení, kdežto odpor obžalovaného jakož i Zemské Jednoty společenstev obuvníků byl jako opozděný odmítnut. Zmateční stížnost obžalovaného a jeho odvolání staly se bezpředmětnými.

Čís. 3775.

Výrok nepřiznávající podmíněné odsouzení z důvodu § 2 zák. čís. 562/1919 jest napadati zmateční stížností (§ 281 čís. 11 tr. ř.), nikoliv odvoláním; byl-li napaden odvoláním, jest odvolání vyřídití jako zmateční stížnost.

(Rozh. ze dne 13. února 1930, Zm I 852/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalované do rozsudku krajského soudu v Ml. Boleslavi ze dne 12. listopadu 1929, jímž byla stěžovatelka uznána vinou zločinem podle §§ 5, 144 tr. zák., pokud napadla výrok o nepovolení